

har allerede den ærede Viceformand før mig gjort opmærksom paa, at dette ikke kunde være ret undladt af de to foregaaende Revisioner, ligesom de to paafølgende, for hvem den samme Instrux gjælder, vilde være bundne til at gjøre det Samme. Hvad derimod det Spørgsmaal angaaer, om det overhovedet er hensigtsmæssigt, at Antegninger og Besvarelser blive trykte eller ikke, saa tilstager jeg, at jeg finder Betænkelse ved at undlade det, navnlig med Hensyn til Ministeriets Besvarelser; thi Statsrevisionerne staae dog paa en Maade som Part i Sagen og indtage en Rolle, som omtrent kan sammenlignes med en Actors for Retten; der er allerede indrømmet dem et Fortrin der ved, at de have det sidste Ord, og det forekommer mig, at der vil blive indrømmet dem formeget, hvis det blev Revisionerne overladt at give et Udtog saavel af deres egne Antegninger som af Ministeriets Besvarelser; det maatte ialfald indskrænktes til Antegningerne. Det kunde maaskee ved Behandlingen af en ny Instrux for Revisionerne blive overvejet, hvorvidt det kunde paalægges dem i Almindelighed kun at lade et Udtog af Antegningerne trykke, hvorfra det dog kunde være dem selv overladt i enkelte Tilfælde at gjøre Undtagelse. Derimod forekommer det mig nødvendigt, at Ministeriets Besvarelser maatte fuldstændigt trykkes, og navnlig fra Regjeringens Side forekommer det mig at være det.

Udvalget har bemærket, at det var ønskeligt, at selve Revisionens Indstillinger kunde betragtes som Forslag, der vare underkastede Rigsdagens Afstemning. Jeg har Anledning til at troe, at den ærede Formand i Grunden ogsaa betragter Sagen saaledes, idet han betragter Udvalgets Indstillinger som Ændringsforslag til Revisionens, saa at, hvis Thinget forkaster nogen af de af Udvalget gjorte Indstillinger, ville Revisionens træde istedet derfor, og jeg har med Hensyn hertil undladt at stille et Ændringsforslag, som jeg ellers vilde have stillet. Jeg vil saaledes indrømme, at det ganske vist vilde klare hele Sagen, naar det stillede saaledes, at dette blev ikke blot Form, men Virkelighed; thi, om ogsaa Udvalgets Indstillinger blive saaledes behandlede af Formanden, at de blive betragtede som Ændrings-

forslag til Revisionernes Indstillinger, fremtræde disse dog ikke i Realiteten som principale Forslag. Det forekommer mig ogsaa, at Udvalget neppe har tænkt sig Behandlingsmaaden saaledes, ligesaa lidt som det forrige Udvalg, eftersom det har stillet Forslag ogsaa angaaende de Poster, hvori det er enigt med Statsrevisionen. Det vilde uden tvivl bidrage endel til at give for de fremtidige Revisorer et klart og tydeligt Præcedens, hvorefter de kunde vide, hvad de i lignende Tilfælde havde at rette sig efter, naar det var selve Revisionens Indstilling, der lagdes til Grund. Jeg indseer iøvrigt nok, hvorfor det i disse to Aar ikke har kunnet ske, nemlig, fordi der har været en temmelig stor Meningsforskjel mellem Udvalget og Revisionen, saa at disse to Udvalg have ikke anset det for muligt at benytte Statsrevisionens Indstillinger som Grundlag, og der ved have fundet sig foranledigede til at afsige derfra, men det tør haabes, at dette ikke vil finde Sted for Fremtiden, og det vil vistnok bidrage til at gjøre Sagen klarere.

Ordføreren: Jeg skal i Anledning af den sidste Talers Foredrag tillade mig at bemærke, at man, med Hensyn til det sidst udhævede Spørgsmaal, har fulgt den Vej, der blev fulgt forrige Gang, og kun henstillet de øvrige Anskuelser som Noget, der nærmere vilde blive taget under Overveelse og muligt kunde komme til Nytte ved fremtidige Revisionens Arbejder. Derimod har den sidste ærede Taler fuldkommen Ret i, at vi betragtede Revisionens Indstillinger kun som Bink eller Forslag, hvortil Udvalget da senere skulde udarbejde de Indstillinger, der skulde under Botering i Thinget. Derimod anser jeg det ogsaa, som i Betænkningen anført, for ønskeligt, at man, naar Revisionerne bleve enige om en fast Terminologie og gav deres endelige Indstillinger en større Udførlighed, da uden videre Grænsning kunde bestemme, at der ikke fra Udvalgets Side vilde fremkomme Forslag paa anden Maade end den sædvanlige, nemlig som Ændringsforslag, og at disse altsaa ordentligviis vilde indskrænke sig til et forholdsviis meget ringe Antal. Jeg slutter mig saaledes til hvad den sidste ærede Taler har ønsket, at Revi-